

[Industriministeren]

som jeg i øvrigt føler er i god samklang også med det bagland, som det her drejer sig om, hele erhvervslivet og andet, at man netop har denne opdeling for øje.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, den korte bemærkning ville jeg meget gerne have brugt på industriministeren, for det var et spændende indlæg, men der skete et crash lige før, som vi er nødt til at reparere på.

Jeg vil faktisk bede udenrigsministeren om at lade være at udtale sig om arktiske områder, når han ikke har seddel med hjemmefra. Jeg glemmer aldrig, da han stod og talte om, at vores engagement i Antarktis var noget med at køre med hundeslæde på Sydpolen. Og nu fik vi ham lige til at stå her og præsentere en hvalpolitik og en sælpolitik, som intet har at gøre med den officielle danske politik. Vi bliver nødt til her at slå fast, at det var ikke det, udenrigsministeren sagde.

For det første er Færøerne i en helt anden situation end Grønland, og færingerne er ikke urbefolkning. Jeg ved ikke, om færingerne specielt har noget med sælfangst at gøre, men grønlanderne har og er støttet af alle – også af miljøorganisationerne – i deres sælfangst.

Hvalfangsten spiller ingen erhvervsmæssig rolle for nogen af områderne, det gør det ikke nogen steder mere. Det spiller heller ikke nogen ernæringsmæssig rolle for Færøerne, og Færøerne har ikke ifølge dansk politik lov til at drive hvalfangst heller. Det er officiel dansk politik.

Grønland har en særkvote, det, der hedder en livsnødvendig urbefolkningskvote, som vi meget gerne vil have bliver opretholdt til Grønland. Det er ganske katastrofalt, hvis vi skal opretholde den, at man kommer til at blande den grønlandske hvalfangst sammen med til eksempel den piratagtige hvalfangst, som Færøerne jo indimellem har lavet, eller det, de digter om til videnskabelig hvalfangst, hvilket vi også er imod i dansk sammenhæng. Det er den danske politik for den danske delegation, når vi er ude at rejse, heldigvis, hvor folk er klædt rimeligt på, og hvor udenrigsministeren da heldigvis ikke er med.

Men jeg vil altså håbe, at det står fast, at det er dansk politik, så vi ikke pludselig skal til at bokse det her om igen, så vi ikke skal i klike

med Sovjetunionen og Japan – og desværre ind imellem Island og Norge – fordi så er det sket med Grønlands urbefolknings status inden for hvalfangsten. Jeg vil ikke forlange, at miljøministeren skal gå op og tvære udenrigsministeren ud her, men jeg håber altså, at det bliver mine ord nu, der bliver de sidste i denne her sag, for ellers så er den altså rent gal.

Helle Degn (S):

Først en bemærkning til udenrigsministeren, som hæftede sig ved mine bemærkninger i mit indlæg om befolkningsekspllosionen. Udenrigsministeren fremhævede, at der i handlingsplanen også peges på befolkningsekspllosionen. Det er jeg enig i, men – og dér brugte jeg så Kenya som eksempel – når vi ved, at befolkningen fra nu og frem til år 2000 vil blive fordoblet fra at være 20 millioner til at blive 40 millioner mennesker, så nytter det ikke noget, at vi fortsætter med en ganske traditionel dansk bistandspolitik og bliver ved med at sende vandpumper af sted. Dér må vi altså overveje nogle sammenhænge, vi må overveje vores bistandspolitik på ny. Det er det, der er spændende, det er det, der er de nye perspektiver i en fremadrettet bistandspolitik, og det er det, som vi gerne så at også udenrigsministeren ville medvirke til og lægge op til.

Til miljøministerens bemærkninger vil jeg sige: Miljøministeren synes måske selv, at det var naturligt, at det var udenrigsministeren, der svarede. Det er nu ikke vores opfattelse. Vi vil gerne efterlyse nogle konkrete, nationale miljøpolitiske synspunkter på baggrund af denne rapport, og jeg vil i al stilfærdighed henvise til den meget centrale rolle, som den norske miljøminister har spillet og fortsat kommer til at spille i udviklingen af nye strategier med integration af miljøsynspunkterne og -aspekterne i den norske udenrigs- og indenrigspolitik på en lang række områder. Den rolle, den norske miljøminister og den norske statssekretær spiller i udformningen af nye strategier og ny politik, synes jeg at vi i Danmark skulle lægge os efter. Fru Margrete Auken gjorde så udmærket rede for det forløb, der er i det norske arbejde med Brundtland-kommissionens rapport.

Så vil jeg meget gerne benytte lejligheden til at takke for debatten, som Socialdemokratiet synes er så vigtig. Den er også meget svær at føre, fordi den ligger på et lidt overordnet og et